

І чуць, і спяваць — са смартфонам

Як у лабараторыі БДУІР ствараюць інавацыйны «софт»

Маеце праблемы са слыхам? Марыце прыгожа спяваць, але прырода не ўзнагародзіла вакальнымі данымі? У ХХІ стагоддзі гэта не праблема — дапамагчы практычна ў любой справе можа камп'ютар ці смартфон. Праграмы для вырашэння самых розных задач распрацоўваюць і маладыя айчынныя навукоўцы, якія шчыруюць у лабараторыі «Мультипрацэсарныя сістэмы рэальнага часу» Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі. Карэспандэнты «Чырвонкі. Чырвонай змены» завіталі ў БДУІР і бліжэй пазнаёміліся з самымі цікавымі праектамі.

Дацэнт кафедры электронных вылічальных сродкаў Максім Вашкевіч (справа) і яго калега Мікалай Пятроўскі могуць абмяркоўваць новыя ідэі днямі напяралёт.

— Адна з дастаткова распаўсюджаных праблем са здароўем, з якой сутыкаюцца многія, у тым ліку і моладзь, — аслабленне слыху, — расказвае дацэнт кафедры электронных вылічальных сродкаў Максім ВАШКЕВІЧ. — Прычыны на тое розныя, напрыклад, пастаяннае праслухоўванне музыкі ў навушніках пры высокай гучнасці. Многія не ўсведамляюць праблему, таму і не звяртаюцца па медыцынскую дапамогу. Мы вырашылі задзейнічаць для паляпшэння слыху смартфон, каб карыстальнік мог без лішніх выдаткаў хаця б на першы час папярэць слых.

Вынікам работы стала мабільная праграма для Android і iOS пад назвай Petralex. Пры першым запуску яна правярае слых карыстальніка (трэба толькі ўставіць навушнікі і прайсці хуткі тэст), пасля чаго прапановуе пэўны ўзровень узмацнення. Можна выбіраць розныя рэжымы, напрыклад «На вуліцы» ці «Домашня». Гэта дазваляе людзям з паслабленым слыхам не набываць дарагія слыхавыя апараты.

— Вядома, мы не бярэм на сябе функцыю медыкаў, — сцвярджае Максім Вашкевіч. — Праграма не можа ставіць дыягназ і тым больш лячыць захворванні. Але

яна істотна дапамагае. Неяк дэманстравалі яе на адной з выставак, і наведвальніца, якая пратэсціравала распрацоўку, сказала, што ўражанні аналагічныя тым, якія адчувае чалавек са слабым зрокам пры першай прымёрцы акулярнага. Праграма абсалютна бясплатная, рэкламы ў ёй таксама няма.

У далейшых планах распрацоўшчыкаў Petralex — другое пакаленне праграмы. Яна пашырыць функцыянальнасць, напрыклад, з'явіцца магчымасць падаўлення шуму, а тэсціраванне слыху стане больш дакладным.

Яшчэ адна распрацоўка лабараторыі таксама звязана з гучам — гэта праграма SingAssist, якая пакуль не выпушчана для карыстальнікаў. У лабараторыі яе жартам характарызуюць так: «Спяваю як магу, а на выхадзе — «зорка». І гэта найлепшае апісанне задумкі. Алгарытм умее распазнаваць хібы ў выкананні песень і выпраўляць іх: дзесяці павышаць ці паніжаць асноўны тон, запавольваюць ці паскараць вымаўленне. Фактычна на выхадзе чалавек з мікрафонам атрымлівае ідэальнае выкананне абсалютна любой песні. Прызначэнне праграмы пераважна забавляль-

нае — спяваць у караоке з дапамогай камп'ютара стане значна больш прыемна. Але стваральнікі спадзяюцца, што распрацаваныя алгарытмы дапамогуць і прафесійным выканаўцам.

Дацэнт кафедры электронных вылічальных сродкаў Ілья АЗАРАЎ дэманструе нам прэзентацыю, у якой прадстаўлены магчымасці будучай праграмы. Наўмысна няўдала напеты на мікрафон «Чорны крумкач» (прыкладна такой жа якасці выкананне ў большасці аматараў спяваць у караоке) імгненна набывае значна лепшае гучанне.

У лабараторыі «Мультипрацэсарныя сістэмы рэальнага часу» займаюцца самымі рознымі праектамі. Яшчэ адзін актуальны кірунак — сістэмы сінтэзу маўлення па друкаваным тэксце. Многім вядома, як папулярныя сэрвісы накшталт Google дазваляюць увесці ў праграму любы тэкст, а той яго агучыць. У лабараторыі пайшлі далей: іх алгарытм умее «размаўляць» абсалютна любым голасам. Дастаткова ўсяго сказаць на мікрафон некалькі слоў, і праграма яго «кланіруе» — камп'ютар загаворыць тэмбрам дыктара.

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ.
lyskavets@vziasda.by

Працоўны дэсант... у «Вікіпедыю»

Дваццаць тры студэнцкія атрады сфарміраваныя Штабам працоўных спраў БРСМ БДУ. Трынаццаць з іх будуць аказваць сэрвісныя паслугі, шэсць — педагагічныя, а чатыры зоймуцца сельскагаспадарчымі відамі работ.

Фота Надзеі БУЖАН.

Больш за 300 студэнтаў універсітэта ўжо прыступілі да работы. Маладыя людзі працуюць у вучэбна-даследным рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Шчымысліца» БДУ, у спартыўна-аздраўленчым комплексе БДУ «Брыганціна», дзіцячым аздараўленчым лагерам «Гарызонт», а таксама ў сацыяльным цэнтры для дзяцей-інвалідаў «Парастак».

У ліпені юнакі і дзяўчаты зоймуцца добраўпарадкаваннем і падрыхтоўкай студэнцкіх інтэрнатаў да новага навучальнага года. Таксама ў перыяд прыёмнай кампаніі студэнты БДУ будуць прыцягвацца для арганізацыі працы грамадскай камісіі.

У жніўні студатрады накіруюцца ў Мінскае раённае ўнітарнае прадпрыемства «Агракамбінат «Ждановічы» для збору ўраджаю.

Да бежанцаў — талерантна

Падведзены вынікі конкурсу творчых работ «Бежанцы: твой дом — мая крэпасць». Спартыўныя праходзілі ў дзвюх намінацыях: «Найлепшы плакат/фотаработа» і «Найлепшы відэаролік».

Самым лепшым стаў відэаролік, зняты курсантам Інстытута пагранічнай службы Рэспублікі Беларусь Віктарам Стэлькіным. Работа пляцкурснай факультэта міжнародных адносін (ФМА) БДУ Антаніны Марозавай заняла ў гэтай намінацыі другое месца. А трэцюю пазіцыю падзялілі трэцякурснік ФМА Павел Лашук і творчая група ў саставе курсантаў Універсітэта грамадзянскай абароны Міністэрства па надзвычайных сітуацыях Беларусі Арцёма Мельнікава і Аляксандры Саўчук.

У намінацыі «Найлепшы плакат/фотаработа» пераможцам быў прызнаны плакат «Наш дом — Зямля» студэнткі факультэта дызайну і дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва Беларускай дзяржаўнай акадэміі мастацтваў Ганны Шчарбітавай.

Прадстаўніца гэтай жа ўстановы студэнтка Анастасія Сцяпанчанка за серыю плакатаў «Свет. Адзінства. Роўнасць» і «Разам пад аховай» заняла другое месца. Замыкае тройку прызёраў студэнтка фармацэўтычнага факультэта Віцебскага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта Аліна Тычына са сваім плакатам «Працягні руку дапамогі».

Усяго ў гэтым годзе на конкурс было даслана 17 відэаролікаў і 36 плакатаў і фотаработ ад 39 студэнтаў і навучэнцаў сярэдніх спецыяльных і прафесійна-тэхнічных устаноў Беларусі.

Арганізатарамі конкурсу выступілі Упраўленне Вярхоўнага камісара ААН па справах бежанцаў і Міжнароднае грамадскае аб'яднанне па навукова-даследчых і інфармацыйна-адукацыйных праграмах «Развіццё». Мерапрыемства накіравана на прыцягненне ўвагі грамадскасці да праблем бежанцаў, садзейнічанне фарміраванню талерантнасці і паважлівага стаўлення да гэтай катэгорыі грамадзян.

Надзея НІКАЛАЕВА.
nikalaeva@vziasda.by

ХОЧАМ? ДЫК «ЗРОБИМ»!

І, галоўнае, самабытна

Героі гэтага матэрыялу — Аляксей Караблёў і Андрусь Бездар — заснавальнікі архітэктурнай студыі «ZROBYM architects». Ужо пяць з паловай гадоў яны працуюць над цікавымі праектамі ў розных сферах творчасці. Галоўны напрамак дзейнасці хлопцаў — стварэнне праектаў дамоў і дызайн інтэр'ераў. Яшчэ яны маюць уласны мэблевы брэнд, удзельнічаюць у распрацоўцы энергаэфектыўнага жылля. Займаюцца і новым для Беларусі кірункам — модульным праектаваннем. Ужо рэалізавана мноства праектаў, а наперадзе планаў яшчэ больш.

— Што зараз вас цікавіць найбольш?

Андрусь: — У мяне ёсць праект вулічнага адзінства, — рэчы, якія можна апрацаваць штодня. Не ўпэўнены, ці можна ўсё гэта назваць калекцыяй, бо я не ведаю, колькі ў ёй павінна быць адзінак. Але ўжо створаны каталог, ёсць чатыры кравы, дзе адзёныя прадаецца.

Аляксей: — Таксама мы цяпер праектуем сваю кавярню.

Андрусь: — Пакуль гэта толькі ідэя: адкрыць менавіта архітэктурную кавярню, бо такой тэматычнай установы ў нас няма. Плануем, што гэта будзе вялікае памяшканне ў цэнтры Мінска. Там можна будзе чытаць лекцыі па архітэктуры з удзелам нашых калег і студэнтаў. Усе сакрэты праекта раскрываць не будуць...

Ёсць таксама ідэя стварыць цэнтр модульных дамоў. Для яе рэалізацыі знайшліся інвестары,

Праект драўлянага дома ад студыі «Зробім».

месца ў Мінску. Але мы вырашылі рабіць гэта за горадам. Практыка паказала, што больш зручна і проста для кліента набыць дом адразу з надзеяй зямлі. Таму шукаем некалькі такіх, якія б знаходзіліся побач адзін ад аднаго, у раёне 30 кіламетраў ад Мінска. На кожным думаем пабудоваць дом. Атрымаецца такі экспазіцыйны цэнтр, куды можна прыехаць, убачыць ужо гатовыя дамы, «памацаць» іх. І калі спадабаецца, набыць упадабаны і жыць побач з суседзямі, якія зрабілі аналагічны выбар.

Акрамя гэтага, мы плённа працуем і над сваім мэблевым брэндам. Цікавыя і адначасова простыя мадэлі ўжо ўпрыгожваюць не адзін інтэр'ер.

— Чаму ўзяліся яшчэ і за вытворчасць мэблі?

Андрусь: — Хочацца камплектаваць інтэр'еры цалкам з беларускіх тавараў. Цікавых майстроў у гэтай сферы ў нас вельмі мала. Таму мы адчулі, што можна самім паспрабаваць серыйна рабіць мэблю. І ў нас атрымалася.

— Кожная ваша работа мае адсылку да нашых каранёў...

Андрусь: — Так, адзёныя абавязкова з цікавым самабытным прынтам: саламяны конь ці певень, знакавы беларускі гістарычны дзеяч, малюнак роднага мястэчка. На прадметах мэблі красуюцца лагатып «BY» — адразу разумееш, дзе рэч была зроблена. У архітэктурнай дзейнасці (праекты дамоў, інтэр'еры) таксама выкарыстоўваецца падыход, блізкі нашым продкам: натуральныя матэрыялы, нічога лішняга, усё проста і функцыянальна.

Аляксей: — Гэта, мабыць, свайго роду самавызначэнне. Мы прывязаны да таго месца, дзе праектуем, адсюль і такі стыль у работах. Зараз у свеце наогул у трэндзе самабытнасць.

...Слухаючы, з якой цікавасцю хлопцы расказвалі пра сваю справу, пра праекты, я зрабіла простую выснову: шчаслівы той чалавек, які займаецца той справай, што знаходзіць водгук у сэрцах іншых.

Дар'я АРЭФ'ЕВА,
студэнтка VI курса Інстытута журналістыкі БДУ.

Андрусь у футбалцы асабістай вытворчасці.